

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка

Філософський факультет
Кафедра політології

Затверджено

На засіданні кафедри політології
філософського факультету
Львівського національного університету імені
Івана Франка
(протокол № 1 від 26 серпня 2022 р.)

Завідувач кафедри проф. Романюк А.С.

**Силабус з навчальної дисципліни
«Методологія політичних досліджень»,
що викладається в межах ОПП «Політологія»
другого (магістерського) рівня вищої освіти для здобувачів
зі спеціальності 052 «Політологія»**

Львів – 2022

Назва дисципліни	Методологія політичних досліджень
Адреса викладання дисципліни	м. Львів, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська 1, 79000
Факультет та кафедра, за якими закріплена дисципліна	Філософський факультет, кафедра політології
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» Спеціальність 052 «Політологія»
Викладачі дисципліни	Осадчук Ігор Юрійович, кандидат політичних наук, доцент кафедри політології
Контактна інформація викладачів	Електронна адреса: igor.osadchuk@lnu.edu.ua Сторінка викладача: https://filos.lnu.edu.ua/employee/8032 Місце знаходження: Львів, Львівський національний університет імені Івана Франка, вул. Університетська 1, ауд. 206
Консультації з питань навчання по дисципліні відбуваються	Щопонеділка, 13:30-14:50 год. (філософський факультет, кафедра політології, ауд. 206). У день проведення лекцій/семінарських занять. Також можливі онлайн консультації через засоби віддаленого відео- й аудіозв'язку та емейлінг на електронну адресу викладача.
Сторінка дисципліни	https://filos.lnu.edu.ua/course/metodolohiia-politychnykh-doslidzhen
Інформація про дисципліну	Навчальна дисципліна «Методологія політичних досліджень» – це нормативна навчальна дисципліна циклу професійної та практичної підготовки, яка вивчається студентами-магістрами першого року навчання спеціальності 052 «Політологія».
Коротка анотація дисципліни	Навчальна дисципліна «Методологія політичних досліджень» присвячена особливостям застосування системного, структурно-функціонального, міждисциплінарного підходів, біхевіоралізму і постбіхевіоралізму, інституціоналізму й неоінституціоналізму в політичних дослідженнях. Методологічно дисципліна сягає системного, структурно-функціонального, міждисциплінарного підходів, біхевіоралізму і постбіхевіоралізму, інституціоналізму й неоінституціоналізму тощо. Емпірично же більшість запропонованих тем у зрізі методології політичних досліджень обговорюватимуться в ракурсі різних політичних інститутів і систем та загалом політичного процесу. В науковому та навчальному контексті курс постає механізмом диверсифікації та поглиблення (звуження) сфери наукового політичного аналізу. Курс розділено на два змістові модулі. В першому модулі – вивчення засад, еволюції та особливостей системного, структурно-функціонального, міждисциплінарного підходів, біхевіоралізму і постбіхевіоралізму, інституціоналізму й неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень. У другому змістовому модулі представлено різновиди й методологічні особливості навчально-наукових політичних досліджень студентів.
Мета та цілі дисципліни	<i>Метою</i> вивчення нормативної дисципліни «Методологія політичних досліджень» є визначення сутності, засад, еволюції та особливостей застосування системного, структурно-функціонального, міждисциплінарного підходів, біхевіоралізму і постбіхевіоралізму,

	<p>інституціоналізму й неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи дослідження конкретних політичних інститутів, феноменів та процесів.</p> <p><i>Завдання курсу:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ ознайомити студентів з еволюцією методологічних підходів до дослідження політичних інститутів, феноменів і процесів; ▪ дати знання про основні поняття, пов'язані з методичним забезпеченням теоретичних і прикладних політичних досліджень; ▪ сприяти виробленню навичок збору, опрацювання та аналізу наукової інформації з політологічної проблематики; ▪ навчити оформляти та представляти результати політичних досліджень відповідно до діючих вимог.
<p style="text-align: center;">Література для вивчення дисципліни</p>	<p style="text-align: center;">Основна література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Berkenpas J. The Behavioral Revolution in Contemporary Political Science: Narrative, Identity, Mythology: A dissertation. Western Michigan University, 2016. 376 p. 2. Ellinas A. The Interview Method in Comparative Politics: The Process of Interviewing Far-Right Actors. <i>Government and Opposition</i>. 2021. DOI:10.1017/gov.2021.58. 3. Hafner-Burton E., Haggard S., Lake D., Victor D. The Behavioral Revolution and International Relations. <i>International Organization</i>. 2017. Vol. 71. S. S1. P. S1–S31. 4. Hassan M., Lukman A. The Significance of Political Theory in the Contemporary Political Discourse: Exploring the Methodological Hardcore of the Political Science. <i>Journal of Humanities and Social Science</i>. 2019. Vol. 17. No. 4. P. 62-91. 5. Вегеш М. Основи наукових досліджень. Методичні матеріали для бакалаврів політології / Видання друге, доповнене. Ужгород: Ужгородський національний університет, 2022. 74 с. <p style="text-align: center;">Додаткова література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Баштанник О. Новий інституціоналізм у політико-інституційній парадигмі: конкретизація змісту поняття та параметрів дослідницької стратегії. <i>Politicus</i>. 2017. Вип. 2. С. 11–14. 2. Вонсович С. Теорія інституціоналізму: рефлексії ретроспективного дискурсу. <i>Грані</i>. 2021. Вип. 24. № 9. С. 55–64. 3. Громадська Н. Методологія політичного аналізу: методичні рекомендації. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. 56 с. 4. Доцяк І. Методика і техніка політичних досліджень: навчально-методичний посібник для студентів. Напрямок підготовки 052 «Політологія». Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2017. 38 с. 5. Кармазіна М., Могилевець О. Становлення і розвиток порівняльної методології в політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2006. № 5. С. 3–17. 6. Ключев К. Математичне моделювання як ефективний метод дослідження політичних процесів. <i>Політичне життя</i>. 2016. № 1–2. С. 19–23.

7. Корнієнко В., Ротштейн О. Ранжування політичних партій України методом нечіткої перфектності. *Часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 22. Політичні науки та методика викладання соціально-політичних дисциплін*. Київ: Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. Вип. 30. С. 13–30.
8. Кривошеїн В. Теоретико-методологічні засади застосування івент-аналізу в діяльності патронатної служби органів державного управління. *Аспекти публічного управління*. 2018. Т. 6. № 3. С. 12–17.
9. Неліпа Д. Системний аналіз в політології: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 304 с.
10. Осадчук І. Атиповість президентської системи правління в Болівії (1985–1993 рр.). *Вісник Львівського університету. Серія філософсько-політологічні студії*. 2018. Вип. 20. С. 187–192.
11. Осадчук І. Урядові кабінети в контексті функціонування атипової парламентської системи правління в Державі Ізраїль (1996–2003). *Politicus*. 2020. Вип. 2. С. 75–82.
12. Романюк А. Новий інституціоналізм та поняття інституту в політичній науці. *Вісник Львівського університету. Серія «Філософські науки»*. 2006. Вип. 9. С. 190–199.
13. Рубанов В. Взаємообумовленість кількісних і якісних методів і процедур політичної аналітики. *Політичний менеджмент*. 2011. № 3. С. 52–60.
14. Стегній О. Соціологічні підходи до вивчення типів політичної культури. *Український соціум*. 2015. № 2. С. 26–35.
15. Чабанна М. Неінституційний підхід до аналізу процесу прийняття політичних рішень. *Політичний менеджмент*. 2010. № 2. С. 29–37.
16. Berndtson E. Political Science in the Era of Post-Behavioralism. The Need for Self-Reflection. *Scandinavian Political Studies*. 2008. Vol. 10. P. 173–184.
17. Eulau H. Behavioralism in Political Science. London; New York: Routledge, 2011. 170 p.
18. Lichbach I., Zuckerman A. Comparative Politics: Rationality, Culture, and Structure. New York: Cambridge University Press, 2008. P. 117–133.
19. Osadchuk I., Lytvyn V., Romanyuk A. Attributes, Logics, and Reasons for the Choice of Semi-Presidentialism: A Verification and Systematisation on the Example of European Countries. *Studia Politica. Romanian Political Science Review*. 2020. Vol. 20. No. 4. P. 469–497.
20. Schedler A., Mudde C. Data Usage in Quantitative Comparative Politics. *Political Research Quarterly*. 2010. Vol. 63. No. 2. P. 417–433.

Інтернет-джерела:

1. Döring H., Manow P. Parliaments and governments database (ParlGov): Information on parties, elections and cabinets in modern democracies. URL: <http://www.parlgov.org/>.

	<p>2. Freedom in the World. URL: http://www.freedomhouse.org/report-types/freedom-world.</p> <p>3. Nations in Transit. URL: http://www.freedomhouse.org/report-types/nations-transit.</p> <p>4. Polity IV Project: Political Regime Characteristics and Transitions, 1800–2013. URL: http://www.systemicpeace.org/polity/polity4.htm.</p> <p>5. Varieties of Democracy. URL: https://v-dem.net/.</p>
Тривалість курсу	1 семестр / 90 годин
Обсяг курсу	Загалом 90 годин, зокрема 32 години аудиторних занять. З них: 16 годин лекцій, 16 годин практичних занять та 58 годин самостійної роботи.
Очікувані результати навчання	<p>В результаті успішного проходження курсу студент набуде:</p> <p><i>загальні компетентності:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – ЗК02. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні; – ЗК03. Здатність розробляти проекти та управляти ними; – ЗК04. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; – ЗК05. Здатність вчитися та оволодівати сучасними знаннями; – ЗК06. Здатність генерувати нові ідеї (креативність); – ЗК09. Здатність до підготовки рекомендацій і проектів рішень на основі аналізу інформації; – ЗК10. Володіння методами вивчення суспільних феноменів, явищ і процесів; <p><i>спеціальні (фахові) компетентності:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – СК01. Усвідомлення природи та значення політики як специфічного виду людської діяльності та особливої сфери пізнання, включаючи розвиток уявлень про політику та її сучасні інтерпретації; – СК02. Спроможність здійснювати фахову педагогічну та/або науково-педагогічну діяльність у закладах освіти; – СК04. Здатність комплексно аналізувати владу та урядування, політичні системи, інститути та режими, політичні процеси та політичну поведінку у різних контекстах їх функціонування; – СК05. Спроможність комплексно використовувати нормативу та емпіричну політичну теорію, методологію політичних досліджень та прикладного політичного аналізу; – СК06. Здатність використовувати широкий спектр концептів і методів для інтерпретації та аналізу політики на місцевому, національному, європейському та глобальному рівні; – СК10. Розуміння постмодерного підходу до політики та наукової парадигми, сутності, природи, структури, можливостей і викликів глобальної демократії, суті, особливостей і еволюції формування політичних цінностей у різних типах політичних режимів. <p><i>Програмні результати навчання:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – ПР01. Застосовувати для розв'язування складних задач політології розуміння природи та значення політики як специфічного виду людської діяльності та особливої сфери пізнання, включаючи розвиток уявлень про політику та її сучасні

інтерпретації, особливостей реалізації влади у різних політичних системах, їх соціально-економічного, історичного та соціокультурного контексту;

- **ПР02.** Застосовувати спеціалізовані концептуальні знання з політології, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень, критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань;
- **ПР05.** Планувати, оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт відповідно до встановлених вимог.
- **ПР06.** Критично осмислювати принципи здійснення влади та публічної політики, політичних інститутів та процесів, світової політики та політики окремих країн та регіонів;
- **ПР08.** Розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері політології та з дотичних до неї міждисциплінарних напрямів з урахуванням методологічних, економічних, соціальних, правових та етичних аспектів;
- **ПР09.** Критично розуміти та проектувати експерименти в маркетингу і менеджменті політичних кампаній, у тому числі усвідомлюючи еволюцію, сутність, теоретичні засади, принципи, різновиди і функції політичного маркетингу та менеджменту, специфіку і складові функціонування політичного ринку й інформаційно-аналітичної діяльності, алгоритми діагностики інформаційних подій і процесів, форми, засоби та процедури електронного урядування, прийоми і техніки цифрової держави і загалом ефективного маркетингу й менеджменту у політиці.

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Методологія політичних досліджень» студент буде:

знати:

- 1) сутність, засади й еволюцію системного, структурно-функціонального, міждисциплінарного підходів, біхевіоралізму і постбіхевіоралізму, інституціоналізму й неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень;
- 2) методологічні особливості політичних досліджень в рамках курсової, бакалаврської, магістерської робіт, наукових статей і тез доповідей;
- 3) основні поняття, пов'язані з методичним забезпеченням теоретичних і прикладних політичних досліджень;
- 4) способи збору, опрацювання та аналізу наукової інформації;
- 5) вимоги до оформлення та представлення результатів політичних досліджень.

вміти:

- 1) застосовувати системний, структурно-функціональний, міждисциплінарний підходи, біхевіоралізм й постбіхевіоралізм, інституціоналізм й неоінституціоналізм до аналізу конкретних політичних інститутів та процесів;
- 2) сформулювати тему політичного дослідження та обґрунтувати її актуальність;
- 3) визначити мету, завдання, об'єкт, та предмет політичного

	<p>дослідження;</p> <p>4) сформулювати робочу гіпотезу політичного дослідження;</p> <p>5) підготувати наукову статтю і тези доповіді на конференцію;</p> <p>6) оформити та захистити кваліфікаційну роботу.</p>
Ключові слова	<p>Політологічне/політичне дослідження, системний підхід, системний аналіз, структурно-функціональний підхід, біхевіоризм, біхевіоралізм, Чиказька школа, постбіхевіоральна революція, теорія раціонального вибору, теорема Ерроу, принцип «медіанного виборця», теорія ігор, політичний інститут, старий інституціоналізм, новий інституціоналізм (неоінституціоналізм), нормативний інституціоналізм, історичний інституціоналізм, інституціоналізм з позицій теорії раціонального вибору, соціологічний, емпіричний інституціоналізм, міжнародний інституціоналізм, міждисциплінарний підхід, історичний метод, опитування, анкетування, інтерв'ювання, метод фокус-груп, спостереження, метод порівняльного аналізу, метод мозкового штурму, метод Дельфі, курсова робота, бакалаврська (дипломна) робота, магістерська робота, робоча гіпотеза, кваліфікаційне дослідження, академічна доброчесність, плагіат, самоплагіат, фальсифікація, наукова стаття, тези доповіді.</p>
Формат курсу	Очний і дистанційний
Теми	Детально див. Додаток «Схему курсу»
Підсумковий контроль, форма	<p>Екзамен в кінці семестру.</p> <p>Форма екзамену – комбінована (тестова та усна форми).</p>
Пререквізити	<p>Для вивчення курсу студенти потребують базових знань, достатніх для сприйняття категоріального апарату і розуміння джерел з таких дисциплін: «Політичні інститути та системи», Політичні інститути: кількісні виміри аналізу, «Політичні режими», «Порівняльна політологія». Вони будуть допоміжними для сприйняття категоріального апарату.</p>
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	<p>Навчальний процес здійснюється за такою технологією: лекційні, практичні (семінарські) заняття, самостійна робота. Також передбачено проектно-орієнтоване навчання, дискусії, аналіз статистичних баз даних. На семінарських заняттях використовуються: дискусія, проблемно-пошуковий, інтерактивний методи тощо. У рамках самостійної роботи застосовуються дослідницькі методи.</p>
Необхідне обладнання	<p>Вивчення курсу потребуватиме залучення персонального комп'ютера (принаймні лектором) і мультимедійного проектора. Крім того, бажано, щоби студенти також користувались персональними комп'ютерами. Для курсу не потрібно спеціалізованого програмного забезпечення (хоча воно може використовуватись за бажанням). Тим не менше, потрібне впевнене користування загальноживаними програмами й операційними системами (з метою подання електронних матеріалів – електронна пошта, платформи Microsoft Teams, Zoom, Telegram, Moodle тощо). Також для курсу бажане володіння мінімальними навиками роботи з базами та масивами даних й інформації.</p>
Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінка знань, умінь і практичних навиків студента з курсу «Методологія політичних досліджень» здійснюється за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за наступним співвідношенням: практичні/самостійні тощо – 30% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 30);</p>

	<p>контрольні заміри (модулі) – 20% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 20); екзамен – 50% семестрової оцінки (максимальна кількість балів – 50). Поточний контроль знань студентів проводять за трьома складовими: контроль систематичності та активності роботи студента впродовж семестру; контроль за виконанням модульних завдань/контрольних замірів; контроль за виконанням завдань самостійного опрацювання. При контролі систематичності й активності роботи студентів оцінці підлягають: самостійна робота студентів; відвідування й активність на семінарських заняттях; рівень засвоєння знань програмного матеріалу.</p> <p>Поточний контроль успішності здійснюється за п'ятибальною шкалою: «5» – відмінно, «4» – добре, «3» – задовільно, «2» – доповнення, «1» – коментарі (участь у дискусії). Контроль знань за результатами вивчення змістового модуля оцінюється в 10 балів. Форма підсумкового контролю – екзамен у комбінованій (усній і тестовій) формі в кінці семестру.</p> <p>Письмові та проектні роботи: очікується, що студенти виконають декілька видів письмових робіт, серед яких вирішення кейсів.</p> <p>Академічна доброчесність: очікується, що роботи студентів будуть їхніми оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування і втручання в роботу інших студентів становлять, однак не обмежують прикладів можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак цього є підставою для незарахування тієї або іншої роботи студента викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Відповідно, жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p> <p>Відвідування занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції та практичні заняття курсу. Студенти повинні інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися всіх термінів, визначених для виконання усіх видів робіт, передбачених курсом.</p> <p>Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана викладачем виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед основних і додаткових.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні й поточному навчанні, в самостійній роботі і бали підсумкового заліку (в комбінованому форматі). При цьому, обов'язково враховуються присутність на заняттях й активність студента під час практичного заняття, списування і плагіат, несвоєчасне виконання поставлених завдань.</p>
<p>Питання до екзамену (чи питання на контрольні роботи)</p>	<p>Перелік питань до екзамену:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Методологічні підходи в політичній науці. 2. Принципи й етапи політичного дослідження. 3. Вибір теми, мета, завдання, об'єкт, предмет і робоча гіпотеза дослідження як чинники формування методологічної основи дослідження. 4. Збір та опрацювання наукової інформації для політичного дослідження. 5. Формулювання висновків та оприлюднення результатів політичного дослідження.

	<ol style="list-style-type: none"> 6. Еволюція системного підходу в політичній науці. 7. Особливості застосування системного підходу в політичних дослідженнях. 8. Еволюція структурно-функціонального підходу в політичній науці. 9. Специфіка застосування структурно-функціонального підходу в політичних дослідженнях. 10. Принципи та особливості застосування біхевіоралізму в політичній науці. 11. Чинники й наслідки постбіхевіоральної революції в політичній науці. 12. Специфіка застосування теорії раціонального вибору в політичних дослідженнях. 13. Становлення та розвиток інституціонального підходу в політичній науці. 14. Чинники формування, особливості та різновиди неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень. 15. Специфіка застосування неоінституціоналізму в політичних дослідженнях. 16. Становлення та розвиток інституціонального підходу в політичній науці. 17. Чинники формування, особливості та різновиди неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень. 18. Специфіка застосування неоінституціоналізму в політичних дослідженнях. 19. Методи експертних оцінок в політичних дослідженнях. 20. Статистичні методи в політичних дослідженнях. 21. Метод моделювання в політичних дослідженнях. 22. Курсова робота: вимоги, особливості написання та захисту. 23. Бакалаврська (дипломна) робота як кваліфікаційне дослідження. 24. Магістерська робота як кваліфікаційне дослідження. 25. Методика підготовки та оформлення наукових публікацій. 26. Вимоги до написання наукових статей та тез доповідей. 27. Основні етапи написання наукової статті та тез доповідей.
<p>Опитування</p>	<p>Анкету-оцінку для оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.</p>

Додаток. Схема курсу «Методологія політичних досліджень»

Тиж. / год	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)	Література / Ресурси в інтернеті	Завдання, год.	Термін виконання
1/ 5 год.	<p>Тема 1. Методологічна основа, принципи і структура політичних досліджень. Методологічні підходи в політичній науці. Принципи й етапи політичного дослідження. Вибір теми, мета, завдання, об'єкт, предмет і робоча гіпотеза дослідження як чинники формування методологічної основи дослідження. Збір та опрацювання наукової інформації для політичного дослідження. Формулювання висновків та оприлюднення результатів політичного дослідження.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Громадська Н. Методологія політичного аналізу: методичні рекомендації. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. 56 с. 2. Доцяк І. Методика і техніка політичних досліджень: навчально-методичний посібник для студентів. Напрямок підготовки 052 «Політологія». Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2017. 38 с. 3. Hassan M., Lukman A. The Significance of Political Theory in the Contemporary Political Discourse: Exploring the Methodological Hardcore of the Political Science. <i>Journal of Humanities and Social Science</i>. 2019. Vol. 17. No. 4. P. 62–91. 4. Schedler A., Mudde C. Data Usage in Quantitative Comparative Politics. <i>Political Research Quarterly</i>. 2010. Vol. 63. No. 2. P. 417–433. 	Самостійна робота – 3 год. Збір та опрацювання наукової інформації для політичного дослідження.	1-й тиждень
2/ 4 год.	<p>Тема 1. Методологічна основа, принципи і структура політичних досліджень. Методологічні підходи в політичній науці. Принципи й етапи політичного дослідження. Вибір теми, мета, завдання, об'єкт, предмет і робоча гіпотеза дослідження як чинники формування методологічної основи дослідження. Збір та опрацювання наукової інформації для політичного дослідження. Формулювання висновків політичного дослідження.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Громадська Н. Методологія політичного аналізу: методичні рекомендації. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2019. 56 с. 2. Доцяк І. Методика і техніка політичних досліджень: навчально-методичний посібник для студентів. Напрямок підготовки 052 «Політологія». Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, 2017. 38 с. 3. Hassan M., Lukman A. The Significance of Political Theory in the Contemporary Political Discourse: Exploring the Methodological Hardcore of the Political Science. <i>Journal of Humanities and Social Science</i>. 2019. Vol. 17. No. 4. P. 62–91. 4. Schedler A., Mudde C. Data Usage in Quantitative Comparative Politics. <i>Political Research Quarterly</i>. 2010. Vol. 63. No. 2. P. 417–433. 	Самостійна робота – 2 год. Формулювання висновків політичного дослідження.	2-й тиждень

3/ 5 год.	<p>Тема 2. Системний і структурно-функціональний підходи як теоретико-методологічна основа політичних досліджень. Еволюція системного підходу в політичній науці. Особливості застосування системного підходу в політичних дослідженнях. Еволюція структурно-функціонального підходу в політичній науці. Специфіка застосування структурно-функціонального підходу в політичних дослідженнях.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бевз Т. Політична система суспільства: теоретичні й практичні аспекти на прикладі України. <i>Наукові записки інституту політичних і етнонаціональних досліджень</i>. 2002. Вип. 18. С. 5–18. 2. Неліпа Д. Системний аналіз в політології: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 304 с. 3. Неліпа Д. Специфіка системного аналізу як методу політології. <i>Політичний менеджмент</i>. 2011. № 3. С. 43–51. 4. Рубанов В. Системна сутність політичного аналізу. <i>Політичний менеджмент</i>. 2010. № 4. С. 42–52. 	Самостійна робота – 3 год. Особливості застосування системного і структурно-функціонального підходів до аналізу виборчих систем.	3-й тиждень
4/ 4 год.	<p>Тема 2. Системний і структурно-функціональний підходи як теоретико-методологічна основа політичних досліджень. Еволюція системного підходу в політичній науці. Особливості застосування системного підходу в політичних дослідженнях. Еволюція структурно-функціонального підходу в політичній науці. Специфіка застосування структурно-функціонального підходу в політичних дослідженнях.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бевз Т. Політична система суспільства: теоретичні й практичні аспекти на прикладі України. <i>Наукові записки інституту політичних і етнонаціональних досліджень</i>. 2002. Вип. 18. С. 5–18. 2. Неліпа Д. Системний аналіз в політології: підручник. К.: Центр навчальної літератури, 2019. 304 с. 3. Неліпа Д. Специфіка системного аналізу як методу політології. <i>Політичний менеджмент</i>. 2011. № 3. С. 43–51. 4. Рубанов В. Системна сутність політичного аналізу. <i>Політичний менеджмент</i>. 2010. № 4. С. 42–52. 	Самостійна робота – 2 год. Особливості застосування системного і структурно-функціонального підходів до аналізу партійних систем.	4-й тиждень
5/ 6 год.	<p>Тема 3. Біхевіоралізм та постбіхевіоралізм як теоретико-методологічна основа політичних досліджень. Принципи та особливості застосування біхевіоралізму в політичній науці. Чинники й наслідки постбіхевіоральної революції в політичній науці. Специфіка застосування теорії раціонального вибору в політичних дослідженнях.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Яковлев Д. Підхід раціонального вибору в дослідженні міжнародних відносин. <i>Наукові праці. Політологія</i>. 2014. Т. 228. № 216. С.65–68. 2. Berkenpas J. The Behavioral Revolution in Contemporary Political Science: Narrative, Identity, Mythology: A dissertation. Western Michigan University, 2016. 376 p. 3. Berndtson E. Political Science in the Era of Post-Behavioralism. The Need for Self-Reflection. <i>Scandinavian Political Studies</i>. 2008. Vol. 10. P. 173–184. 	Самостійна робота – 4 год. Чиказька школа політичної науки.	5-й тиждень

			<ol style="list-style-type: none"> 4. Eulau H. <i>Behavioralism in Political Science</i>. London; New York: Routledge, 2011. 170 p. 5. Ghosh L. K. Post-behaviouralism: A New Revolution in Political Science. <i>UGC Approved Journal</i>. 2018. Vol. 8. No. 2. URL: http://oldror.lbp.world/UploadedData/6433.pdf. 6. Hafner-Burton E., Haggard S., Lake D., Victor D. The Behavioral Revolution and International Relations. <i>International Organization</i>. 2017. Vol. 71. S. S1. P. S1–S31. 		
6/ 6 год.	<p>Тема 3. Біхевіоралізм та постбіхевіоралізм як теоретико-методологічна основа політичних досліджень.</p> <p>Принципи та особливості застосування біхевіоралізму в політичній науці. Чинники й наслідки постбіхевіоральної революції в політичній науці. Специфіка застосування теорії раціонального вибору в політичних дослідженнях.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Яковлев Д. Підхід раціонального вибору в дослідженні міжнародних відносин. <i>Наукові праці. Політологія</i>. 2014. Т. 228. № 216. С.65–68. 2. Berkenpas J. <i>The Behavioral Revolution in Contemporary Political Science: Narrative, Identity, Mythology: A dissertation</i>. Western Michigan University, 2016. 376 p. 3. Berndtson E. Political Science in the Era of Post-Behavioralism. The Need for Self-Reflection. <i>Scandinavian Political Studies</i>. 2008. Vol. 10. P. 173–184. 4. Eulau H. <i>Behavioralism in Political Science</i>. London; New York: Routledge, 2011. 170 p. 5. Ghosh L. K. Post-behaviouralism: A New Revolution in Political Science. <i>UGC Approved Journal</i>. 2018. Vol. 8. No. 2. URL: http://oldror.lbp.world/UploadedData/6433.pdf. Hafner-Burton E., Haggard S., Lake D., Victor D. The Behavioral Revolution and International Relations. <i>International Organization</i>. 2017. Vol. 71. S. S1. P. S1–S31. 	Самостійна робота – 4 год. Особливості застосування теорії ігор в політичних дослідженнях.	6-й тиждень
7/ 6 год.	<p>Тема 4. Інституціоналізм та неоінституціоналізм як теоретико-методологічна основа політичних досліджень.</p> <p>Становлення та розвиток інституціонального підходу в політичній науці. Чинники формування, особливості та різновиди неоінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень. Специфіка</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Вонсович С. Теорія інституціоналізму: рефлексії ретроспективного дискурсу. <i>Грані</i>. 2021. Вип. 24. № 9. С. 55–64. 2. Романюк А. Новий інституціоналізм та поняття інституту в політичній науці. <i>Вісник Львівського університету. Серія «Філософські науки»</i>. 2006. Вип. 9. С. 190–199. 3. Чабанна М. Неоінституційний підхід до аналізу процесу прийняття політичних рішень. <i>Політичний менеджмент</i>. 2010. № 2. С. 29–37. 4. Grubovic L. New institutionalism as a new 	Самостійна робота – 4 год. Специфіка застосування неоінституціоналізму в дослідженні систем правління.	7-й тиждень

	застосування неінституціоналізму в політичних дослідженнях.		<p>theoretical framework for urban political analysis. <i>Spatium</i>. 2004. No. 11. P. 41-47.</p> <p>5. Hall P., Taylor R. Political Science and the Three New Institutionalisms. <i>Political Studies</i>. 1996. Vol. 44. No. 5. P. 936–957.</p> <p>6. Immergut E. The Theoretical Core of the New Institutionalism. <i>Politics & Society</i>. 1998. Vol. 26. No. 1. P. 5–34.</p> <p>7. Peters G. Institutional Theory in Political Science: The New Institutionalism. London; New York: Pinter, 1999. 183 p.</p>		
8 / 6 год.	<p>Тема 4. Інституціоналізм та неінституціоналізм як теоретико-методологічна основа політичних досліджень.</p> <p>Становлення та розвиток інституціонального підходу в політичній науці. Чинники формування, особливості та різновиди неінституціоналізму як теоретико-методологічної основи політичних досліджень. Специфіка застосування неінституціоналізму в політичних дослідженнях.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<p>1. Вонсович С. Теорія інституціоналізму: рефлексії ретроспективного дискурсу. <i>Грані</i>. 2021. Вип. 24. № 9. С. 55–64.</p> <p>2. Романюк А. Новий інституціоналізм та поняття інституту в політичній науці. <i>Вісник Львівського університету. Серія «Філософські науки»</i>. 2006. Вип. 9. С. 190–199.</p> <p>3. Чабанна М. Неінституційний підхід до аналізу процесу прийняття політичних рішень. <i>Політичний менеджмент</i>. 2010. № 2. С. 29–37.</p> <p>4. Grubovic L. New institutionalism as a new theoretical framework for urban political analysis. <i>Spatium</i>. 2004. No. 11. P. 41-47.</p> <p>5. Hall P., Taylor R. Political Science and the Three New Institutionalisms. <i>Political Studies</i>. 1996. Vol. 44. No. 5. P. 936–957.</p> <p>6. Immergut E. The Theoretical Core of the New Institutionalism. <i>Politics & Society</i>. 1998. Vol. 26. No. 1. P. 5–34.</p> <p>7. Peters G. Institutional Theory in Political Science: The New Institutionalism. London; New York: Pinter, 1999. 183 p.</p>	Самостійна робота – 4 год. Специфіка застосування неінституціоналізму в дослідженні політичних режимів.	8-й тиждень

9 / 6 год.	<p>Тема 5. Міждисциплінарний підхід у політичних дослідженнях (частина 1). Історичний метод у політичних дослідженнях. Соціологічні методи в політичних дослідженнях. Порівняльний метод в політичних дослідженнях.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бондар В., Яковлева М. Можливості застосування якісних методів у дослідженні процесів інституційної трансформації. <i>Наукові записки НаУКМА</i>. Серія. Соціологічні науки. 2008. Т. 83. С. 3–8. 2. Кармазіна М., Могилевець О. Становлення і розвиток порівняльної методології в політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2006. № 5. С. 3–17. 3. Стегній О. Соціологічні підходи до вивчення типів політичної культури. <i>Український соціум</i>. 2015. № 2. С. 26–35. 4. Ellinas A. The Interview Method in Comparative Politics: The Process of Interviewing Far-Right Actors. <i>Government and Opposition</i>. 2021. DOI:10.1017/gov.2021.58. 5. Lichbach I., Zuckerman A. <i>Comparative Politics: Rationality, Culture, and Structure</i>. New York: Cambridge University Press, 2008. P. 117–133. 6. Schedler A., Mudde C. Data Usage in Quantitative Comparative Politics. <i>Political Research Quarterly</i>. 2010. Vol. 63. No. 2. P. 417–433. 	Самостійна робота – 4 год. Особливості застосування порівняльного методу в дослідженні інституту президентства.	9-й тиждень
10 / 6 год.	<p>Тема 5. Міждисциплінарний підхід у політичних дослідженнях (частина 1). Історичний метод у політичних дослідженнях. Соціологічні методи в політичних дослідженнях. Порівняльний метод в політичних дослідженнях.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Бондар В., Яковлева М. Можливості застосування якісних методів у дослідженні процесів інституційної трансформації. <i>Наукові записки НаУКМА</i>. Серія. Соціологічні науки. 2008. Т. 83. С. 3–8. 2. Кармазіна М., Могилевець О. Становлення і розвиток порівняльної методології в політичних дослідженнях. <i>Політичний менеджмент</i>. 2006. № 5. С. 3–17. 3. Стегній О. Соціологічні підходи до вивчення типів політичної культури. <i>Український соціум</i>. 2015. № 2. С. 26–35. 4. Ellinas A. The Interview Method in Comparative Politics: The Process of Interviewing Far-Right Actors. <i>Government and Opposition</i>. 2021. DOI:10.1017/gov.2021.58. 5. Lichbach I., Zuckerman A. <i>Comparative Politics: Rationality, Culture, and Structure</i>. New York: Cambridge University Press, 2008. P. 117–133. 6. Schedler A., Mudde C. Data Usage in Quantitative Comparative Politics. <i>Political Research Quarterly</i>. 	Самостійна робота – 4 год. Особливості застосування порівняльного методу в дослідженні урядів.	10-й тиждень

			2010. Vol. 63. No. 2. P. 417–433.		
11 / 6 год.	Тема 6. Міждисциплінарний підхід у політичних дослідженнях (частина 2). Методи експертних оцінок в політичних дослідженнях. Статистичні методи в політичних дослідженнях. Метод моделювання в політичних дослідженнях.	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ключев К. Застосування математичного моделювання в дослідженні політичних конфліктів. <i>Політикус</i>. 2016. Вип. 2. С. 81–84. 2. Ковальчук О. Математичне моделювання і прогнозування в міжнародних відносинах. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 423 с. 3. Наумік К., Коваль Т. Регіональна соціально-економічна політика. Статистичні методи в державному управлінні: навчальний посібник. Х.: Вид-во ХНЕУ, 2012. 148 с. 	Самостійна робота – 4 год. Особливості застосування методу Дельфі в політичних дослідженнях.	11-й тиждень
12 / 6 год.	Тема 6. Міждисциплінарний підхід у політичних дослідженнях (частина 2). Методи експертних оцінок в політичних дослідженнях. Статистичні методи в політичних дослідженнях. Метод моделювання в політичних дослідженнях.	Семинар (групова робота, дискусія) – 2 год. Модульний контроль.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ключев К. Застосування математичного моделювання в дослідженні політичних конфліктів. <i>Політикус</i>. 2016. Вип. 2. С. 81–84. 2. Ковальчук О. Математичне моделювання і прогнозування в міжнародних відносинах. Тернопіль: ТНЕУ, 2016. 423 с. 3. Наумік К., Коваль Т. Регіональна соціально-економічна політика. Статистичні методи в державному управлінні: навчальний посібник. Х.: Вид-во ХНЕУ, 2012. 148 с. 	Самостійна робота – 4 год. Особливості застосування кореляційного аналізу в дослідженні політичних інститутів та процесів.	12-й тиждень
13 / 6 год.	Тема 7. Методологічні особливості політичних досліджень в рамках курсової, бакалаврської та магістерської робіт. Курсова робота: вимоги, особливості написання та захисту. Бакалаврська (дипломна) робота як кваліфікаційне дослідження. Магістерська робота як кваліфікаційне дослідження.	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень: навч. посіб. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с. 2. Вегеш М., Остапець Ю. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів). Ужгород: Ужгородський національний університет, 2003. 62 с. 3. ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. К: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с. 4. Van Evera S. Helpful Hints on Writing a Political Science Dissertation // Van Evera S. Guide to Methods for Students of Political Science. Ithaca, NY: Cornell University Press, 2016. P. 97–114. 	Самостійна робота – 4 год. Формальні й змістовні вимоги до магістерської роботи.	13-й тиждень

14 / 6 год.	<p>Тема 7. Методологічні особливості політичних досліджень в рамках курсової, бакалаврської та магістерської робіт.</p> <p>Курсова робота: вимоги, особливості написання та захисту. Бакалаврська (дипломна) робота як кваліфікаційне дослідження. Магістерська робота як кваліфікаційне дослідження.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень: навч. посіб. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с. 2. Вереш М., Остапець Ю. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів). Ужгород: Ужгородський національний університет, 2003. 62 с. 3. ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. К: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с. 4. Van Evera S. Helpful Hints on Writing a Political Science Dissertation // Van Evera S. Guide to Methods for Students of Political Science. Ithaca, NY: Cornell University Press, 2016. P. 97–114. 	Самостійна робота – 4 год. Процедура захисту магістерської роботи.	14-й тиждень
15 / 6 год.	<p>Тема 8. Методологічні особливості політичних досліджень в рамках наукових статей і тез доповідей. Методика підготовки та оформлення наукових публікацій. Вимоги до написання наукових статей та тез доповідей. Основні етапи написання наукової статті та тез доповідей.</p>	Лекція (презентація, дискусія) – 2 год.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень: навч. посіб. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с. 2. Вереш М., Остапець Ю. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів). Ужгород: Ужгородський національний університет, 2003. 62 с. 3. ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016-07-01]. К: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с. 	Самостійна робота – 4 год. Вимоги до структури й оформлення наукової статті у фахових з політичних наук виданнях України.	15-й тиждень
16 / 6 год.	<p>Тема 8. Методологічні особливості політичних досліджень в рамках наукових статей і тез доповідей. Методика підготовки та оформлення наукових публікацій. Вимоги до написання наукових статей та тез доповідей. Основні етапи написання наукової статті та тез доповідей.</p>	Семінар (групова робота, дискусія) – 2 год. Модульний контроль.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Важинський С., Щербак Т. Методика та організація наукових досліджень: навч. посіб. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. 260 с. 2. Вереш М., Остапець Ю. Як писати наукову роботу (методичні рекомендації по написанню курсових, бакалаврських, дипломних і магістерських робіт для студентів-політологів). Ужгород: Ужгородський національний університет, 2003. 62 с. 	Самостійна робота – 4 год. Вимоги до структури і презентації тез доповідей на наукових конференціях.	16-й тиждень

	доповідей.		університет, 2003. 62 с. ДСТУ 8302:2015 Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні вимоги та правила складання / Нац. стандарт України. Вид. офіц. [Уведено вперше; чинний від 2016- 07-01]. К: ДП «УкрНДНЦ», 2016. 17 с.		
Разом 90 год.		32 год.		58 год.	